

РЕШЕНИЕ

№ 3924

гр. София, 30.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 01.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **6512** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК.

Образувано е по жалба на „БЪЛГАРСКА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННА КОМПАНИЯ” срещу ЗАПОВЕД № 709/10.08.2010г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите /К./.

В жалбата са въведени твърдения за незаконосъобразност на административния акт поради противоречие с материалноправните разпоредби на ЗЗП и липса на мотиви. Твърди се, че неправилно от страна на К. рекламните съобщения на Б., разположени на сайта на компанията са квалифицирани като форма на заблуждаваща търговска практика. Винаги, когато Б. е използвала комуникация към потребителя с думата” неограничено” е било посочвано, че това неограничено използване е в рамките на определен лимит от включени минути, които за фиксираната услуга са 3 600. Всеки рекламен материал съдържа подробности за пакетната услуга на Б. и какво точно влиза в нея, най-вече по отношение на включените минути. Според жалбоподателя, важен факт е и това, че няма нито един потребител, който да е достигнал максималното количество минути, което на практика означава, че потреблението е действително и реално неограничено.Иска се отмяна на заповедта.

В с.з., жалбоподателят се представлява от адв.М, който поддържа жалбата и искането за отмяна на обжалваната заповед. Представени са писмени бележки.

Ответникът – Ппредседателят на К. не изпраща представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

От събраните в административното производство писмени доказателства се установява, че след самосезиране на дирекция „ЗИИП” относно рекламиране на абонаментна програма „Vivacom Trio”, предлагаща възможност за неограничени разговори, експерти от К. са извършили преглед на интернет страницата www.vivacom.bg, като резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № К-083232/03.06.2010г. На посочената интернет страница е публикуван следния текст: „Общувай неограничено с новия пакет Vivacom Trio”. Услугата се отнася за домашен телефон, мобилен телефон и интернет. В същото време, в „Цени и тарифи на Vivacom Trio с включен ДДС” е посочено, че фиксираните услуги включват минимум разговори към мобилната мрежа на Vivacom и към фиксирания номер в пакета от 3 600 минути. Същото се отнася и за селищни, междуселищни и международни разговори към страните от първа група.

Видно от представеното по делото извлечение от Протокол № 32 от 14.07.2010г. на К., след разглеждане на случая К. е решила, че “Б.” използва нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на ЗЗП, тъй като информацията, съдържаща се на интернет страницата на Б. обещава на потребителите неограничено ползване на новия пакет Vivacom Trio, а всъщност им се предоставя фиксираната и мобилната гласова телефонна услуга с ограничение до 3 600 минути. В резултат на премълчаването на тази информация за условията за получаване на услугата от “Б.” е възможно вземане на търговско решение от потребителя, което същият не би взел без използването на търговската практика, което от своя страна представлява нелоялна заблуждаваща търговска практика.

Публикуваната реклама в интернет сайта на Б. на 03.06.2010г. е снета на хартиен носител и се съдържа в приложената преписка.

Констативен протокол № К-083232/03.06.2010г. е връчен на жалбоподателя, който е изразил становище/л.22/, в което изразява несъгласие с отразените в протокола констатации по подробно изложени съображения, покриващи се отчасти с изложените впоследствие в жалбата,

по която е образувано настоящето производство.

С оспорената ЗАПОВЕД № 709/10.08.2010г., Председателя на К. е забранил на "Б." да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно: чрез премълчаване да прикрива съществена информация за условията за получаване на услугата, предлагана с новия пакет Vivasom Trio , което е в нарушение на чл.68в във вр.чл.68г, ал.4 и чл.68д, ал.1 и ал.2, т.2, пр.12 от ЗЗП.

При така установената фактическа обстановка и след извършена проверка по реда на чл.168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК, съдът мотивира следните правни изводи:

Жалбата е **процесуално допустима**, като подадена от активно-легитимирана страна и в срок. Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**.

Уредбата на нелоялните търговски практики се съдържа в глава IV, раздел IV от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/. Българският закон възпроизвежда уредбата в Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.05.2005г. относно нелоялните търговски практики към потребители на вътрешния пазар, наричана Директива за нелоялни търговски практики. Заповедта е издадена от материално компетентен административен орган. Съгласно чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП когато К. установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на К. издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика. Законът предвижда, че председателят на К. може да издаде заповед за забрана прилагането на нелоялна търговска практика служебно или по повод направено искане от страна на потребител. В процесния случай, заповедта е издадена служебно след самосезиране на дирекция „ЗИИП” относно рекламиране на абонаментна програма „Vivasom Trio”, предлагаща възможност за неограничени разговори.

Съгласно чл. 171, ал. 1, изр. 1 от АПК доказателствата събрани редовно в производството пред административния орган имат сила и пред съда. Освен това публикуваната на интернет страницата на Б. информация за абонаментните програми на Vivasom Trio „Общувай неограничено с новия пакет Vivasom Trio” е достъпна за съда, известна му е, а и не се оспорва от жалбоподателя.

Спорният въпрос е дали се касае за нелоялна заблуждаваща търговска практика.

Чл. 68в от ЗЗП съдържа общото правило - забраняват се нелоялните търговски практики. Нормата на чл. 68г от ЗЗП регламентира кога търговската практика е нелоялна, а в текстовете на чл. 68д, 68е са посочени заблуждаващите търговски практики. Чл. 68ж съдържа списък на

зablуждаващи търговски практики, които са нелоялни. Процесната заповед е издадена с правно основание чл.68в във вр.чл.68г, ал.4 и чл.68д, ал.1 и ал.2, т.2, пр.12 от ЗЗП.

С оглед посоченото правно основание и изложените в акта мотиви следва да се прецени законосъобразността на оспорената заповед. Съдът в решаващия състав намира, че в процесния случай от стана на жалбоподателя е осъществена нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на закона. От анализа на разпоредбите на чието основание е издадена оспорената заповед следва извода, че заблуждаваща нелоялна търговска практика е налице, ако търговецът извършва определени действия, вкл. и премълчаване на съществена информация, а именно: информацията, съдържаща се на интернет страницата на Б. обещава на потребителите неограничено ползване на новия пакет Vivacom Trio, а всъщност им се предоставя фиксираната и мобилната гласова телефонна услуга с ограничение до 3 600 минути, която има за резултат определено поведение на потребителя – вземане на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на търговската практика.

Издадената заповед съответства на изискванията на чл. 59 от АПК, като съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ и разпоредителна част, в която ясно е определено задължението на жалбоподателя, да не прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика. С оглед конкретиката на случая оспорваната заповед съдържа необходимите реквизити, за да разбере санкционираното лице какво поведение следва да преустанови, чрез премълчаване да прикрива съществена информация при обявяването на промоцията на услугата. Отговорността се вменява относно начина на предоставяване на информация / прикриване на същата/, което води до вземане на търговско решение от страна на потребителите за ползването ѝ. Безспорно е, че информацията, публикувана на интернет страницата www.vivacom.bg с текст: „Общувай неограничено с новия пакет Vivacom Trio” е подвеждаща и категорично не отговаря на истината след като услугата е ограничена до рамките на 3 600 минути.

Твърденията, изложени в жалбата че това неограничено използване е в рамките на определен лимит от включени минути са смислово противоречиви и взаимно изключващи се.

Понятието ”неограничено” категорично не е равнозначно на „определен лимит от минути”.

При издаването на заповедта съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да са основание за отмяната ѝ. Заповедта съответства и на целта на закона, а именно защита на потребителите, предоставянето на ясна и недвусмислена

информация, въз основа на която информация те да вземат съответното търговско решение.

По изложените съображения, жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2, пр.посл. от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Б.”, със седалище и адрес на управление: гр.С., У.”Тотлебен” №8 срещу ЗАПОВЕД № 709 / 10.08.2010г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република Б с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщението до страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ :